

ترسناک ترین فهرست جام جهانی!

تو دیگر نه، سادیو!

آریا رهنورد

برگزاری جام جهانی در پاییز و فشرده‌گی وحشتناک مسابقه‌های باشگاهی قبل از شروع جام، موجب شده تا نفرات زیادی به دلیل مصدومیت در روزهای پایانی، این تورنمنت را از دست بدهند. تقویم متفاوت این دوره جام جهانی، فشار زیادی روی دوش ستاره‌ها گذاشته و بدون تردید موجب خواهد شد که بسیاری از نفرات در اوج آمادگی به تورنمنت نرسند. تا همین جا مصدومیت چند ستاره‌ها از تیم‌های حاضر در جام قطعی شده و شرایط برای بسیاری از نفرات دیگر نیز کاملاً نگران کننده به نظر می‌رسد.

مایک مانیان

خیلی‌ها انتظار داشتند مانیان با یک چش خیره کننده، گلر اول فرانسه در جام جهانی باشد اما این بازیکن در طول این فصل چند بار آسیب دید و حالا حضورش در جام جهانی در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. هوگو لوریس ظاهراً باز هم مرد اول دروازه فرانسه خواهد بود. مانیان هم حتی در صورت رسیدن به جام جهانی، بعید است بتواند درون دروازه خروس ها قرا بگیرد.

ریس جیمز

انگلیسی‌ها تا همین امروز منتظر رسیدن ریس جیمز به جام جهانی

اتفاق روز

نکات عجیب مراسم رونمایی لباس تیم ملی

سلیقه گم‌شده!

مراسم رونمایی از لباس رسمی تیم ملی برای جام جهانی هم برگزار شد و مطابق انتظار، نکات عجیبی داشت. اول اینکه به شکلی باور نکردنی، فقط از لباس اول ایران برای جام جهانی رونمایی شد! اتفاقی که تقریباً در همه دنیایی سابقه به نظر می‌رسد. جالب اینکه برگزار کنندن مراسم تأکید داشتند که رونمایی از لباس دوم چندان هم مهم نیست، چرا که لباس دوم دقیقاً با همان طرح لباس اول و به شکل قرمز رنگ تهیه شده است!

طرح لباس هم مثل همیشه ناامید کننده بود. طرحی بسیار ساده که احتمالاً همانند چهار سال قبل لباس تیم ملی ایران را در ردیف زشت ترین لباس های جام قرار می دهد. آن هم در دوره‌ای که آدیداس و به ویژه پوما، طراحی‌های بسیار جذاب و متفاوتی را با خودشان به جام جهانی آوردند. برند ایرانی تولید کننده لباس تیم ملی، مدعی شده که به لحاظ کیفیت هیچ تفاوتی با نایکی و آدیداس ندارد. با این حال مطرح کردن چنین ادعایی مثل مقایسه خودروهای داخلی با محصولات روز خارجی است.

باید بپذیریم که این طراحی نه سلیقه‌ای داشته و نه اساساً فناوری‌های به کار

چهره به چهره

علاقه عجیب به تکرار گذشته در فوتبال ایران

شاهکار روی نیمکت

آریا طاری

ظاهر اد در فوتبال ایران همه علاقه‌جویی به تکرار گذشته دارند. مهدی تاج و مهدی محمدنی دوباره رئیس و دبیر کل فدراسیون هستند، کی‌روش دوباره سرمربی شده و آرن قاسمی را به عنوان مترجم در کنار خودش قرار داده. معتمد کیا که ظاهر انقش مهمی در بازگرداندن کارلوس به فوتبال ایران داشته، مدیرسناه‌ای تیم ملی شده و حالا در تازه‌ترین تصمیم، مارکار آقاجانیان نیز به کادر فنی ملحق شده است. اگر مارکار واقعاً به کار تیم ملی می‌آید، چرا کی‌روش برای جذب دوباره او تا این اندازه صبر کرده است؟ ظاهر اقرار نیست تیم ملی بدون حضور یک ایرانی در کادر فنی به جام جهانی برود. این اتفاق در طول تاریخ هرگز رخ نداده است. در اولین دوره‌های جام جهانی سرمربیان تیم ملی، ایرانی بودند. سپس برانکو چند دستیار ایرانی را به این تورنمنت برد و کی‌روش نیز همیشه حداقل یک مربی ایرانی در کنار خودش داشت.

حالا در دست در روزهایی که برونو به عنوان دستیار تاکتیکی به کادر فنی اضافه شده، مارکار آقاجانیان هم قرار است دستیار کی‌روش شود. جالب اینجاست که مارکار انتخاب اول کی‌روش به حساب نمی‌آمد. این مربی روی جواد نکونام دست گذاشت و روند مذاکره فدراسیون با این مربی به شکل فرسایشی ادامه داشت. جواد در نهایت به فدراسیون

بودند اما سرانجام مشخص شد که ستاره چلسی به صورت حتمی جام جهانی را از دست داده است. غیبت او، مساله بسیار مهمی برای ساوت گیت به شمار می‌رود. او در سمت راست خط دفاع حالا باید به گزینه‌هایی مثل واکر یا الکس آرنولد تکیه کند.

رافائل واران

فرلاند مندی و ویلیام سالیبا تنها مدافعانی هستند که حضورشان در فهرست نهایی فرانسه برای جام جهانی کاملاً قطعی شده است. شرایط واران هنوز نگران کننده به نظر می‌رسد. او البته به گفته مطبوعات فرانسوی، هنوز حدود ۸۰ درصد شانس برای رسیدن به جام جهانی دارد. با این حال سطح آمادگی مدافع یونایتد در جام، ابهام‌برانگیز خواهد بود.

رونالد آرنوخو

مصدومیت او روبه‌روی ایران، بارسلونا را به شدت دچار مشکل کرد و حتی موجب حذف این تیم از لیگ قهرمانان شد. آرنوخو به سختی تلاش می‌کند تا به هر قیمتی به جام جهانی برسد اما شرایط او این روزها چندان امیدوار کننده نیست.

بن چپول

اگر ساوت گیت می‌تواند جای خالی ریس جیمز را با آرنولد یا واکر پر کند، پر کردن جای خالی بن چپول بسیار سخت خواهد بود. او در سمت

رفته در تولید بهترین لباس‌های دنیای فوتبال در ایران وجود دارد. طرح نهایی لباس، صرفاً از روی رفع تکلیف زده شده و در مجموع این پیراهن اصلاً تفاوتی با یک پیراهن تمرینی ندارد. این در حالی است که بسیاری از کشورها تلاش می‌کنند تا فرهنگ و هویت‌شان را روی لباس جام جهانی نشان بدهند. درست مثل ژاپن که با یک طرح بسیار خاص و زیبا راهی جام جهانی می‌شود. تیم ملی تا امروز در هیچ دوره‌ای با برند ایرانی در جام جهانی شرکت نکرده است.

پل پوگبا

ظاهرا کاپوس مصدومیت بیشتر از هر کسی، گریبان مدافع عنوان قهرمانی جام جهانی را گرفته است. پوگبا چند ماه قبل در آستانه یک تصمیم کلیدی بود. او باید بین جراحی و حفظ سلامتی و حضور در جام جهانی و به خطر انداختن سلامتی، یکی را انتخاب می‌کرد. انتخاب این ستاره، کنار گذاشتن جام جهانی بود. پل که هنوز در بازگشت به یووه برای این تیم بازی نکرده، مدتی بعد از پایان جام جهانی به میادین برمی‌گردد.

جینی واینالدوم

رفتن به پی‌اس‌جی یک تصمیم عجیب از سوی ستاره هلندی بود. بازیکنی که با بار ساتفاق کرد و راهی پاریس شد اما در این تیم اصلاً موفق نبود. واینالدوم حالا مصدومیت شدیدی را تجربه می‌کند و نمی‌تواند

در جام جهانی برای هلند به میدان برود. غیبت او در میانه زمین تیم فان خال در قطر به شدت احساس خواهد شد.

دیگو ژوتا

پرتغال با یک ترکیب کاملاً پرستاره راهی جام جهانی می‌شود اما غیبت ستاره لیور پول نگرانی‌های زیادی در مورد کناره‌های خط حمله در این تیم ایجاد کرده است. ژوتا مهاجم کاملی است و حالا پرتغال باید بدون او خودش را برای رسیدن به جام جهانی آماده کند. مصدومیت در بدترین موقع ممکن به سراغ این ستاره آمده است.

تیمو ورنر

امید اول گلرانی آلمانی‌ها در جام جهانی، باید این جام را از صفحه تلویزیون ببیند. تیمو انگیزه بسیار زیادی داشت تا در جام جهانی

بدرخشد و اصلاً دلیل بازگشت او به فوتبال باشگاهی آلمان نیز همین بود. با این حال اوضاع برای او طبق پیش‌بینی جلو نرفت و ورنر حالا به صورت قطعی در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر غایب است. او البته در لباس تیم ملی بارها با انتقادهای تند و تیزی روبه‌رو شده اما گل‌های مهمی را نیز برای آلمان به ثمر رسانده است.

سادیو مانه

در جریان دیدار با ووردربرمن مصدوم شد و همه هواداران فوتبال را در شوک فرو برد. حالا احتمال غیبت این ستاره در جام جهانی زیاد است. مردم بسنگال هم تیمی که سادیو در آن نباشد را مثل سابق دوست نخواهند داشت. غیبت این ستاره خوش‌اخلاق، یک ضربه بزرگ برای جام جهانی است.

اساساً تیم‌های بزرگ دنیا در چنین مسائلی قائل به بومی‌سازی اجباری نیستند و کیفیت برای‌شان حرف اول را می‌زند. ایران در جام جهانی ۹۸ با شرکت پوما قرارداد بست و در جام جهانی ۲۰۰۶ نیز از همین برند لباس گرفت. پس از آن با کمی پسرفت به آل‌شپورت رسیدیم و البته چهار سال قبل هم ماجراهای لباس‌های تمرینی آدیداس برای ایران، خبر ساز شد. این بار نوبت یک شرکت ایرانی است که سهمی از این آشفتنگی داشته باشد. فدراسیون فوتبال باید توضیح بدهد که چگونه و با چه روندی به انتخاب این شرکت رسیده است؟ چرا طرح‌های ارسالی برای فراخوان فدراسیون در بسیاری از موارد شیک‌تر و بهتر از طرح انتخاب شده هستند؟ آیا باید بپذیریم که پای رانت در کار نبوده و این شرکت بر اساس میزان شایستگی لباس‌های تیم ملی را تولید می‌کند؟

جالب اینکه کارلوس کی‌روش به عنوان منتقد همیشگی لباس‌های تیم ملی، این بار صحبتی در مورد کیفیت لباس‌ها مطرح نکرده است. او ظاهراً با این برند به توافق رسیده و در کنار زمین نیز محصولات این برند را به تن خواهد کرد. در چنین شرایطی طبیعی است که خبری از انتقادهای همیشگی او نباشد. به هر حال این یک فرصت از دست رفته دیگر برای فدراسیون فوتبال است. لباسی که نه ریاست و نه نشانه‌ای از ایرانی بودن دارد. یک لباس بسیار ساده که حتی یک نوجوان هم می‌تواند طراحی‌اش را با ساده‌ترین ابزار ممکن و چند نرم‌افزار بسیار معمولی انجام بدهد!

توجهی ندارد. به‌طور کلی رویکرد مدیران فوتبال ایران در برابر مربیان جوان، سراسر غلط است. چطور یک مربی مثل وحید هاشمیان از همان شروع انتخابی تا پایان صعود به جام جهانی در کنار تیم ملی بوده و با دو مربی کار کرده اما به همین سادگی کنار گذاشته می‌شود؟ چطور فردی مثل مهدوی کیا ناگهان هدایت امیدها را بر عهده می‌گیرد و همین‌قدر ناگهانی نیز از تیم می‌رود؟ ایران در رده ملی، مربیان زیادی را سوزانده و نتیجه این اتفاق تلخ، سعادت یک شبیه چهره‌هایی مثل مارکار است که برادری‌شان را در قامت یک مربی اثبات نکرده‌اند.

کارلوس کی‌روش تقریباً هر روز تکرار می‌کند که مسیر به تمرین نرسیده‌اند. آقای مربی به جای سرزنش فوتبال ایران، باید قوانین فیفا را مورد سرزنش قرار بدهد. چون به جز قطر و عربستان که جزیره‌ای جدا برای تیم ملی‌شان ساخته‌اند و اصلاً لزویونی ندارند، تمرین هیچ تیم ملی دیگری در دنیا کامل نشده و خیلی از تیم‌ها حتی یک جلسه تمرینی هم برگزار نکرده‌اند.

مرد تمامیت‌خواه فوتبال ایران اما هر روز را با گلابه سپری می‌کند. او با علم به همه این شرایط، جای سرمربی قبلی را گرفته و انتخاب مارکار، نشان می‌دهد که کارلوس اصلاً با گذشته فرق نکرده است.

